

Elkészült a Baka István-életműsorozat utolsó darabja

A 80. Ünnepi Könyvhétre megjelent Műfordítások III. című kötettel teljessé vált az 1995-ben elhunyt Baka István író, költő, műfordító, szerkesztő életműsorozata. A hatalmas életmű feldolgozásába 2003-ban kezdtünk bele, s azóta évente egy-egy könyv jelent meg – mondta a hatodik, záró kötet szegedi bemutatója előtt Bombitz Attila irodalomtörténész, a sorozat szerkesztője.

A Szegedi Tudományegyetem Osztrák Irodalom és Kultúra Tanszékének docense megjegyezte: a hazai életműsorozatok többségével ellentétben a kötetek nem egy centrumban álló nagy kiadó, hanem a Baka István műveit életében is rendszeresen közlő Tiszatáj gondozásában készültek el.

Bár Baka Istvánnak életében csak vékonyka könyvei jelentek meg, a sorozat egyenként négyszáz oldalas kötetei jól mutatják az életmű nagyságát – tette hozzá.

Az első kötetben a Baka életében megjelent költemények mellett mintegy félszáz oldalnyi, hagyatékból előkerült vers is olvasható. A második könyv az író prózáit és drámáit tartalmazza, míg a harmadik kötetben találkozhat először a közönség az alkotó publicisztikai tárgyú írásainak gyűjteményével, amely a vele készített beszélgetésekkel egészül ki.

A negyedik és ötödik kötet az orosz nyelvből készült műfordításait tartalmazza. A most megjelent könyvben a svéd klasszikus költő, Bellmann művein kívül elsősorban Kelet-Közép-Európa, a Balkán, illetve a balti államok kortárs költőinek versei találhatók meg Baka István tolmácsolásában, a kötetet ugyanakkor kiegészíti a szerző két orosz drámafordítása is.

Baka István Szekszárdon született 1948. július 25-én. A szegedi egyetemen magyar-orosz szakon szerzett diplomát. Első versei a Tiszatájban jelentek meg 1969-ben. Költészetének meghatározó eleme az orosz irodalom, a komolyzene és tanára, Ilia Mihály, akinek figyelme egész életén át követte.

Két év szekszárdi tanárkodás után 1974-ben került vissza a csongrádi megyeszékhelyre, ahol a Kincskereső című, gyermekeknek szóló irodalmi lap munkatársa, főmunkatársa, majd főszerkesztő-helyettese lett.

Szerkesztőségi szobája az idők során Szeged egyik fontos szellemi műhelyévé vált. Megfordult itt a magyarországi és a határon túli kultúra sok-sok jelentős személyisége: írók, költők, zeneszerzők, színészek, festők. 1993 őszén nagy sikerű műfordítás szemináriumot indított a szegedi egyetemen. Az orosz líra egyik legjelesebb műfordítója volt.

Életműve nagy utat futott be, amelyet 1995. szeptember 20-án bekövetkezett korai halála tört ketté. Sírja a szekszárdi temetőben található, síremlékének alkotója Farkas Pál szobrászművész. Szülőházát 2001-ben avatták irodalmi emlékhellyé Szekszárdon.

(MTI)

Új Könyvpiac, 2009. június 09.